

Les drogues i el cervell

Totes les drogues tenen un efecte sobre el Sistema Nerviós Central.

Concretament, el punt comú de totes és la seva acció sobre el Sistema Límbic, la part del cervell que controla les emocions i els impulsos més primaris.

AMÍGDALES
HIPOCAMP
HIPOTÀLEM
COSSOS MAMIL·LARS
NUCLI ACCUMBENS

Aquest control l'exerceix proporcionant als diferents estímuls sensorials externs una connotació afectiva agradable o desagradable. Per fer-ho, disposa d'uns centres de recompensa, l'estimulació dels quals produeix una sensació de plaer i uns centres de càstig, l'activació dels quals produeix una sensació desagradable. Aquest sistema controla la conducta provant d'obtenir estimulació dels centres de recompensa i evitar l'activació dels centres de càstig.

El nucli accumbens és una peça clau en els centres de recompensa. S'hi alliberen grans quantitats de dopamina i altres substàncies, com ara les endorfines i les encefalines, que proporcionen una sensació de plaer al nostre cervell.

Totes les drogues tenen en comú que activen el nucli accumbens. Aquesta és la base perquè es pugui produir una addicció, molt més probable en el cas de persones amb una certa vulnerabilitat, com ara els joves, les persones que pateixen trastorns mentals com ara l'ansietat, la depressió o l'esquizofrènia i aquelles persones a les quals el seu entorn les condueix a una situació d'instabilitat.

El sistema límbic respon d'una manera adequada als estímuls naturals (aliments, por, sexe, etc.) però no està preparat per ser estimulat per drogues. D'aquesta manera, l'estimulació repetida d'aquest sistema per les drogues produeix canvis adaptatius que impliquen una disminució d'activitat dels centres de recompensa i un increment d'activitat dels centres de càstig.

Aquests canvis generen una disminució progressiva dels efectes de plaer produïts i fan que l'individu es trobi cada vegada pitjor en absència de la droga.

ESTÍMUL
DROGUES